

En djävulsk plan

– Handouts –

Innehållsförteckning

Rönne Rönne	... 3
Marus Jägarson	... 5
Bjarn Ömfoting	... 7
Finga från Flosbäck	... 9
Pergoth Kloeson	... 11
Riddar Borsborch	... 13
Kloe Klåfinger	... 15
Handout 1: Tingt ur riddar Borsborch synvinkel	... 17
Handout 2: Handouts för respektive scen i tingt	... 18
Handout 3: Brev	... 20
Handout 4: Karta över Jorby	... 22
Handout 5: Kartnyckel till Jorby	... 23
Handout 6: Karta över området kring Jorby	... 24
Handout 7: Karta över ruinen	... 25
Handout 8: Karta över Vårdshuset 'Galten'	... 26
Handout 9: Karta över bron	... 27
Handout 10: SLP, porträtt	... 28
Handout 11: SP, porträtt	... 29
Handout 12: Vapensköldar	... 30

Rönne Rønneman

22 år, smedslärling och fri man.

”Helt osannolikt att jag, Rönne Rønneman, skall sitta här inspärrad som ett kreatur. Anledningen sägs vara att jag brutit mot gillesrättigheterna genom att sälja mina mästerverk utan att låta de gnidiga köpmännen få sin del av kakan, men jag vet vad det hela egentligen handlar om. Både Riddar Borsborch och mästern Ragnald är avundsjuka för att jag haft allt gratis från början. Och vem kan klandra dem? Mäster är sanningen att säga på sin ålders höst fortfarande en medelmåttig smed och riddaren har förmodligen inte fått sig ett nyp sedan den stora vinterstormen för sju år sedan. Det krävs ju inget geni för att räkna ut att riddaren kommer att ta tillfället i akt och som straff skicka iväg mig att hämta de bortsprungna fåren. Inget arbete för en karlakt precis, men det blir väl till att bita ihop. Att bråka med riddaren har man ingenting för. En dag skall jag dock slå tillbaka, lita på det. Jag är redan en mycket kompetent smed och har goda kontakter i Jorby, särskilt med den kvinnliga delen. Senast igår träffade jag Hulda, mjölnarens dotter, en riktig juvel bland juveler. Helt tråkigt behöver det ju heller inte bli att leta efter fårhjorden. Det sägs ju att de vallades på Smalheden som skall ligga i närheten av Konung Orsin av Pagostras gravplats, eller ruinerna som de kallas i folkmun. Att kungen begravdes i lyx och överflöd råder det inget tvivel om, frågan är bara om någon varit där redan och norpat alla godsaker. Om jag kunde få chansen att ta del av de välsmidda kungliga juveler och vapen som med säkerhet begravdes med kungen så skulle jag med lätthet bli mästare. Problemet som kvarstår är kungens gast som helt säkert ligger och väntar på att få sätta tänderna i första bästa plundrare som försöker ta hans guld. Bäst att smita dit på dagtid, gärna i sällskap med andra och utan riddarens kännedom. Inte ens en gast kan väl bli förgrymmad om man bara letar omkring lite.”

Historia

Född i Kråkröse 17:e Agrazhar år 698 i stjärntecknet Nadai – Salamandern. På grund av att han var tredje son och därmed inte kommer att arva sin fars affärsrörelse fick han i makt av familjens favorit och sitt bildsköna yttre bli smedslärling hos sin farbror Olaf i hembyn Kråkröse. Flyttade till grannbyn Jorby sedan han gjort sig ovänner bland det fina folket i Kråkröse då han ertappades i värdshusvärdens dotter Ingrids säng. Erik, värdshusvärden i Kråkröse blev rasande då Ingrid redan var bortlovad till en ganska förmögen köpman som besöker byn ett par gånger varje år. Rönnes far Egon stillade dock Eriks vrede och det beslutades att Rönne skulle avlägga ett symboliskt vite för sitt snedsteg och för allas trevnad flytta tillfälligt till grannbyn Jorby för att där avsluta sin lärlingsutbildning och avlägga sitt gesällprov hos Jorbys smed, mästern Ragnald. Provet skall avläggas om fyra veckor, därefter planerar Rönne att efter sju hårda år som lärling söka sig in till staden för att med sin oljade tunga och vackra ansikte charma sig in bland stadens mest kompetenta smeder och handelsmän. Drömmen är förstas att om ett antal år avlägga mästarprov i staden och därefter bli en av de mest beryktade smederna i hela landet. Rönnes far har sedan många år tillbaka försökt förhandla sig till en bra gemål åt Rönne, ty kontakter i de finare kretsarna saknas inte, men varje gång förhandlingarna håller på att avslutas hamnar Rönne i klistret och ertappas med någon bondflicka och giftasförhandlingarna måste bordläggas till dess att incidenten glömts bort. Hela Rönnes familj bor alltså kvar i Kråkröse.

Personlighet

Han har haft det lätt för sig då han alltid varit mycket omtyckt av sin familj. Rönne ser riktigt bra ut och är trevlig och humoristisk, åtminstone så länge livet leker och allt går som det skall. Detta har medfört att han inte behövt anstränga sig särdeles mycket samtidigt som han övertygats om sin egen förträfflighet. Han blir riktigt tjurig då saker inte går som han vill eller förnekas honom. Rönne har mycket svårt att förlåta vad som av honom klassas som oförrätter och kan grunna på hämnd i flera år. Njuter av det enkla i livet, det vill säga god mat, vila, öl och kvinnor. Han är överlag ganska omogen och livrädd för att bli bortgift och behöva spendera resten av sitt liv med att försörja sin fru och deras tjugo barn.

De andra karaktärerna

Marus Jägarson – Jägarens äldste son.

Bjarn ”Ömfoting” – Byns odalman (vaktkapten). Kallas för ömfoting av folk, så även av mästern Ragnald, men jag vet ärligt talat inte varför. Förmodligen är han en fegis.

Finga från Flosbäck – En fåraherde, byns enda tror jag. Helt säkert hennes fel att fåren sprungit bort.

Pergoth Kloeson – Son till Kloe Klåfinger, en livegen bonde som kallas klåfinger för att det sägs att han stjälar och lurar.

Riddar Borsborch – Byns godsherre. Har inte träffat honom, men mästern säger att han är klok och för det mesta rättvis.

Utrustning

Flinta och stål, två facklor, nycklar till smedjan, lärlingsbrev, kniv, fyra krus öl, 42 silvermynt, allt nedpackat i en ryggsäck.

Marus Niravson, kallad Jägarson

19 år, jägare och fri man.

”Att jag överhuvudtaget hamnade i den här situationen är den där klåparen Pergoth Klåfingers fel. Han är ful, äcklig, enerverande och står nära och skriker en i ansiktet. Därtill är han fet och dvärgväxt. Jag medger att jag lånade ett antal äpplen från Riddar Borsborch trädgård, men Pergoth hade inte behövt gola till höger och vänster så fort han fick reda på det. Så jag talade om det för honom och passade även på att meddela honom vad jag anser om honom och hans far. Hade väl fått i mig en eller annan öl, men det var i vilket fall inte jag som skickade iväg den första rallarsvingen. Riddaren är rik som ett troll även utan de där äpplena, som i vilket fall bara ligger och ruttnar på marken om ingen plockar ned dom. Man måste väl kunna dela med sig, som jag och min familj alltid gjort. Som bevis på mitt goda uppsåt har jag för avsikt att erbjuda riddaren ett utmärkt björnskinns för det ynka priset av 30 silver. Eftersom vintern är på väg är det extra viktigt att klä sig varmt. Nåja, ingen idé att sura över det här nu – gjort är gjort. Nu gäller det bara att förbereda sig inför det kommande straffet. Helt säkert kommer de att skicka ut mig tillsammans med Klåfinger för att hämta hem de bortsprungna fåren som klantmajan Finga tappat bort, förmodligen då hon låg och drack öl i solskenet istället för att sköta sitt jobb. Inte ens säkert att de fortfarande finns kvar förresten, vargen kan lika gärna ha tagit dem. Just av denna anledning är det riddarens smala lycka att jag är med, tränad bågskytt som jag är. Förmodligen kommer ingen heller att gnälla om jag skinnar vargarna och säljer skinnen. Det kanske till och med kan bli en lönsam resa till slut. Gäller bara att se upp med familjen Klåfinger. Jag vet nämligen med säkerhet att de tjuvskjuter för att dryga ut inkomsterna från ölförsäljningen. Kanske kan jag till och med sätta dit dem bägge inför riddaren. Det skulle vara som en dröm som skulle gå i uppfyllelse. Nattetid gäller det att vara på sin vakt dock. Vargar kan man fälla i stora högar, men i närheten av betesmarken drar gastar omkring, spöken efter fallna krigare och kungar som vaktar sina dödsmarker. Kanske skulle ta med Pergoth dit nattetid så får han själv erfara vilken kyckling han är.”

Historia

Född i Jorby 3:e Halane år 701 i stjärntecknet Hirin – Örnen. Äldste son till Jorbys ende jägare Nirav. Jägaryrket har legat i släkten i flera generationer. Modern Petronella dog vid födseln och Nirav gifte om sig med den då blott sjuttonåriga livegna Lisen. Nirav, Lisen, Marus, hans tre systrar Nila, Berith och Ylva samt hans bror Noak bor i ett mindre timmerhus i utkanten av Jorby där de skinnar, garvar och saltar kött. Då hela området kring huset luktar ganska illa får de inte så mycket besök om dagarna, men hela familjen är ändå mycket omtyckt i byn då de är kompetenta i sitt värv. Marus har umgåtts stadigt med Sabine Brundesson, bönderna Krage och Lisas mellandotter, i flera år nu och de bägge familjerna har planerat bröllopet till Sabines tjugooårsdag nästa sommar. Det är ingen eldig kärlekshistoria, men de bägge kommer bra överens och Krage har redan börjat skissa på ett mindre timmerhus som skall uppföras bredvid familjens eget där Marus och Sabine skall bo.

Personlighet

Marus är handlingskraftig och låter sig mycket sällan nedslås. Han vill gärna ta reda på felets rot och lösa problemet. Han är i vardagslag avslappnad, munter och skojar gärna till det med ordvitsar, men då han har en uppgift att lösa går han över till att vara sammanbiten, nervös och spänd. Marus är generös till naturen, både med sina egna och andras tillgångar. Han har legat i trätomål med Pergoth sedan barnsben, men konflikten är snarare ömsesidig irritation än hat. Marus är mycket förtjust i mat och dryck.

De andra karaktärerna

Rönne Rönneman – Smeden Ragnalds nya lärling. Nyinflyttad sedan några dagar tillbaka. Riktigt fager om man får tro Sabines väninnor som svärmat kring honom sedan han kom till byn.

Bjarn Brynolfson – Byns odalman (vaktkapten) som håller i vapenträningen varje månad. Han är bufflig, högljudd och ganska jobbig, men han låter oss komma undan väldigt billigt från vapenträningen. Folk kallar honom ”Ömfoting” då han inte är i närheten, men ingen har haft mod nog att säga det då han är varit i närheten. Hur han har fått öknamnet vet jag inte riktigt, han har alltid kallats för det.

Finga från Flosbäck – En lat fåraherde som dricker alldeles för mycket öl.

Pergoth ”Klåfinger” – En simpel bonde som irriterat mig sedan jag var liten pojkvasker. Det är hans fel att jag sitter här idag. Inte nog med att han vägrar lämna mig ifred, han och hans tjuvaktige far Kloe tjuvskjuter på nätterna, det är jag helt säker på ty far och jag har funnit skadade djur i skogen i närheten av deras hydda. Dessutom säger mina vänner att Klåfinger på fyllan berättat för dem att han jagat bara för att reta mig och min far. Fadern Kloe är en riktigt ohyfsad bondlurk utan respekt för jägaryrket, men han brygger förbannat gott öl som de serverar på värdshuset. Jag undrar hur han gör det, är han månne besatt av en demon? Ingenting är omöjligt.

Riddar Borsborch – Godsägare och länsherrens vasall. Han håller sig mest för sig själv och bebländar sig inte så mycket med oss vanligt folk utom då han inspekterar vapenträningen varje månad och då han kommer för att hämta kött och pälsar.

Utrustning

Flinta och stål, lampa, lampolja, tre knivar av varierande storlek, 5 silvermynt, ett mycket vackert björnskin, två krus öl, snaror, allt nedpackat i en ryggsäck. Klädd i läder. Bär på kortbåge, koger med pilar, dolk och ett björnsjutt.

Bjarn Brynolfson

28 år, odalman (se beskrivning nedan) och fri man.

Odalman (eng. Yeoman) – Bybo, oftast en fri man. I utbyte mot militär tjänstgöring vid behov erhåller han 60 – 120 tunnland åkermark (ett tunnland är ca 5000 kvadratmeter).

”Det är tur för den här byn att jag finns här för att ta hand om saker. Trots att jag har gott om tid över till annat har jag tillsammans med min far Brynolf framgångsrikt styrt upp den här byn sedan drygt 13 år tillbaka. Då min far nu är till åldern kommen och dessutom börjar känna av sin onda rygg mer och mer faller det sig naturligt att jag tar över rollen som byns försvarare, näst efter nådige herr Riddar Borsborch självfallet. Situationen för tillfället är något obekvämt. Ett antal byinvånare har lyckats övertyga riddaren om att jag underlåtit den sedvanliga vapenträningen. Det hela är ett missförstånd då tanken bakom vapenträningen tydligen är att man skall ha god hand med vapen, något som jag haft i princip alltsedan jag började min bana som odalman. Man skulle kunna tro att bönderna hade annat för sig än att sprida rykten om sina överordnade, men så är det tydligen inte. Nu har riddaren beslutat sig för att hålla någon form av låtsasrättegång där någon form av straff skall dömas ut till mig precis som om jag vore en simpel träl. Helt säkert kommer riddaren att skicka iväg mig för att leda en skara bönder och leta efter den försvunna fårhjorden som förmodligen tagits av vargen. Fåraherden Finga kom till mig igår och anmälde att hon tappat bort fåren. Jag blev förstås ursinnig, men höll inne med min vrede då jag påminde mig om Fingas systers vackra leende och varma barm. Förutom att detta kommer att bli ett ypperligt tillfälle för att visa min ledarskapsförmåga kommer det även att ges tillfälle att besöka ruinerna i närheten av betesmarkerna. I dessa ruiner lär det ligga en hel del gamla mynt av ädla valörer begravna. Tydligen har någon fåraherde spridit rykten om att det spökar i ruinen, helt säkert för att själv i lugn och ro kunna gå och plocka upp alla dyrbarheter. Från den här resan kan bara komma något gott. En del av bönderna kommer att kunna jaga efter vargarna så att jag under tiden kan koncentrera mig på att övervaka utgrävningarna i ruinen. Om man bara slänger åt bönderna ett par av mynten i slutet av dagen kommer ingen heller att klaga och jag kommer att vara ett gott stycke rikare. Kanske hittar jag till och med tillräckligt med dyrbarheter för att kosta på mig en lite gåva till nådige Riddar Borsborch.”

Historia

Född i Jorby 30:e Kelen år 692 i stjärntecknet Feniri – Smeden. Han är äldste sonen av fem barn. Hans far Brynolf är odalman och Bjarn förväntas gå i sin fars fotspår. Bjarns bägge bröder Gunnar och Elias arbetar bägge två på familjens gård och hans två systrar Hilda och Marika arbetar mest i hemmet men hjälper även till en hel del på byns värdshus, antingen då det kommer besökare till byn eller då det är festligheter eller bröllop på gång. Han bor till sina föräldrars besvikelse fortfarande hemma och har inte gift sig ännu, men är bortlovad sedan mycket länge till Fia, mjölnarens dotter. Han kallas av de allra flesta för Bjarn Ömfoting då han inte är i närheten, någonting han känner till och skäms över. Då han är närvarande blir han antingen arg och börjar

skälla ut de som använt sig av hans öknamn eller så går han därifrån och låtsas som att han inte hörde någonting.

Personlighet

Stor i orden men liten på jorden. Han är stöddig och försöker låta världsvan, men vill inte vara ensam, tyr sig till den större gruppen och försöker där bestämma och köra med folk. Han är lättretad men får sällan några större eller längre utbrott. Bjarn undviker så långt det är möjligt att göra någon form av smutsjobb själv och är inte alls förtjust i tanken på att skada eller dräpa någon i verkligheten, någonting han aldrig skulle erkänna – inte någon stor idé att ha en odalman som tvekar att dräpa någon. Han tycker dessutom att det är otroligt äckligt med döda kroppar, människor som djur, och har lätt att drabbas av illamående och panik om han tvingas i närheten av ett lik. Han är mycket sparsam och vill bli rik över allt annat. Bjarn känner en viss plikt genom sin position som byns försvarare.

De andra karaktärerna

Rönne Rönneman – Nyinflyttad smedslärling. Av någon anledning befriad från vapentjänsten av Riddar Borsborch.

Marus Jägarson – Brukar delta i vapenträningen utan klagomål. Sköter vad jag förstått jakten på ett bra sätt tillsammans med sin far Nirav.

Finga från Flosbäck – En fåraherde. Har en syster, Lene, som har ett underbart leende och varma bruna ögon. Vad skulle jag inte ge för en natt, eller en evighet, i hennes famn. Far skulle förstås aldrig tillåta ett äktenskap med en livegen, men Lene är en riktig kvinna medan Fia bara är ett lämpligt gemål.

Pergoth Kloeson – En livegen bonde. Son till Kloe Klåfinger, en livegen bonde. Kloe kan inte hålla fingrarna från folks egendom, men han och hans familj brygger det bästa ölet i byn, det kan man inte förneka.

Riddar Borsborch – En trevlig och rättvis herre. Olyckligtvis har han efter påtryckningar från bönderna fått för sig att jag inte sköter vapenträningen som jag borde och därför fått dem att kalla mig för Ömfot. Riddaren skulle förstås aldrig själv hitta på ett sådant öknamn, men han måste inse att om man sprider ryktet att odal mannen inte sköter sina sysslor så kommer det att börja tisslas och tasslas i bondgårdarna.

Utrustning

Kortsvärd, dolk, rundsköld och långbåge med koger och pilar. Ringläderväst, tunika och byxor i vadmal, öppen plåthjälms och läderstövlar. Nycklar till gården, 48 silvermynt, flinta och stål och fem facklor, allt nedpackat i en ryggsäck.

Finga från Flosbäck

19 år, fåraherde och livegen.

”En herde älskar fåglarnas kvitter, solen i ryggen och vinden i ansiktet. Jag har verkligen inte mycket att klaga på. Att valla får är inte så jobbigt som man kan tro, tvärtom har man ganska mycket tid att syssla med vad man vill – kasta kniv, plocka bär och lata sig i gräset. Lönen är inte mycket att hurra för, men den räcker gott till bröd för dagen samt ett antal krus halvdåligt öl. Förutom att man slipper vara i byn och lyssna på riddarens och odalmannens eviga surrande om att hela tiden jobba hårdare ges en hel del chanser till äventyr. Behöver jag berätta om den gången jag skrämde ulven på flykt? Bara ett par minuter bort ifrån Smalheden där fåren betar ligger en enorm ruin där jag hittat mer än ett silvermynt under årens lopp. Dessutom bär många av stenarna olika symboler och runor som verkar betyda att någon form av kung eller drottning ligger begravd där. Säkerligen begravdes denne ädling med en hel flod av juveler och smycken.

Jag tror till och med att jag funnit själva ingången till gravvalvet gömd under en stor buske en bit från tornruinen. Det glänsar som utav guld inifrån hålet, det kan jag lova. Mycket snart skall jag bege mig in och hämta det som ligger gömt under stenarna. Ja, inte själv förstås, tänk om stenarna skulle rasa in medan man var inne i gången! Nu hände det sig att för två dagar sedan då jag strök omkring invid ruinen passade fåren på att springa bort sig och jag lyckades bara hitta hälften av dem. När jag berättade detta för odalmannen Bjarn blev han inte nådigt irriterad. Att jag var lite på lyran efter det femte kruset öl gjorde förstås inte saken bättre. Hoppas nu bara att Bjarn och Riddare Borsborch är på gott humör när de skall utdöma mitt straff. Bjarn har ett gott öga till min syster Lene, så det här borde inte få några allvarliga konsekvenser.”

Historia

Född i Jorby i en mindre hydda invid Flosbäcken den 27:e Larane år 701 i stjärntecknet Angberelius – De Flammande Svärden. Finga har vallat får sedan hon var 14 år gammal och anses numera vara något av en veteran. Tyvärr har hon blivit mer och mer disträ med åren och brukar numera fördriva tiden med att sola, dricka öl och kasta kniv mot några träd. Hon bor med sina tre yngre syskon tillsammans med sin mor och far vid bäcken intill Jorby, nära riddarens borg. Fingas syster Lene tog över ansvaret att ta hand om de två yngsta, Eginia och Liselott för fem år sedan då Finga började arbeta som fåraherde. Fadern Fingol arbetar på fälten och modern Hillevi är sömmerska och hemmafru. Finga och Rakes son Benjamin har ett gott öga till varandra och skall vigas vid nästa månadsskifte. Detta innebär ingen större skillnad i praktiken förutom en anledning att fira och förstås chansen att få ett antal älskvärda barn så småningom om gudarna vill det. Faktum är att Finga placerat ett antal tusenskönor under sina sovfiltar i hemmet för att öka chanserna att bli havande så snart som möjligt.

Personlighet

Feg men nyfiken. Försöker förmå andra att ta risker åt henne. Klåfingrig, kan aldrig hålla sig från att "undersöka" eller fingra på saker hon hittar eller fråga om allt mellan himmel och jord som hon inte vet allt om. Hon drömmer om äventyr och bara längtar efter ett bra tillfälle att ge sig iväg från byn, finna en skatt eller hjälpa en nödställd medmänniska. Mycket förtjust i öl och vin. Har lätt att lova saker som hon i slutändan inte håller, särskilt då hon är berusad, men är innerst inne godhjärtad. Har lätt att bjuda på sig själv och det lilla hon äger.

De andra karaktärerna

Rönne Rönnehan – Vet ej vem han är.

Marus Jägarson – Jägarens son. Har bara pratat med honom ett par gånger. Han verkar trevlig.

Bjarn "Ömfoting" – Riddar Borsborch högra hand. Han sköter smutsgöret åt riddaren så som att träna männen i att hantera spjut och båge. Han är förtjust i sin syster Lene, det är svårt att missta sig på. Vilken dröm det skulle vara om syster gifte sig med odal mannen. Men det skulle väl aldrig komma på tal.

Pergoth Kloeson – En bonde. Han och hans far Kloe brygger byns bästa öl som kan avnjutas på värdshuset varje fredag!

Riddar Borsborch – Godsherren. Jag har förstås aldrig pratat med honom annat än vad gäller överlämnande av grödor och mat.

Utrustning

Herdestav, vältvättade men slitna tygkläder och läderskor, täljkniv, fem krus öl, två limpor bröd, en bit ost, 13 silvermynt, allt nedpackat i en säck som är fastknuten i stavens ena ända. Vid ruinen har hon två lampor och en flaska lampolja, ett antal kastknivar, spegel, stålkulor, ett solkigt pergament, en gåsfjäder och en liten flaska bläck undagömt under ett träd invirat i en filt.

Pergoth Kloeson

20 år, livegen bonde.

”Olyckans olycka. Fler gånger än jag kan minnas har Sork-Marus lagt sina smutsiga och korviga fingrar i blöt och sett till att jag hamnat i trångmål. Han är smutsig, obildad, ful och luktar murken bark. Jag ertappar honom pallandes äpplen hos självaste Riddare Borsborch och anmäler honom för hans eget bästa. Vad får man som tack? Den vilden börjar förolämpa mig och min far utan någon som helst grund och kallar oss för fyllon och tjuvskyttar. Jag ansåg utan omsvep att det var befogat att sopa till honom, men tydligen höll inte Riddaren med och nu sitter jag här i väntan på att bli straffad för någonting som inte var mitt fel från början. Riddaren är en oärlig surkart som har haft ett ont öga till min familj sedan jag var liten pajsare. Av någon anledning är det oftast inte jag själv, utan min far som råkar ut för riddarens illvilja. Far har suttit i skambänken ett antal gånger och dessutom har det den senaste tiden börjat gått rykten i byn om att han är en tjuv och lögnare, ett förtal som säkert härstammar från riddaren. Egentligen vet jag inte vad han har emot far och vår familj, det har alltid bara varit på det viset. Senast igår sände han bud om att far skulle infinna sig i rätten tillsammans med mig idag. Vad far är anklagad för har jag ingen aning om. Vad jag själv nu än får för straff så har jag inte tid med det. Gården måste skötas, korna vallas och plantorna vattnas. Dessutom ser skörden ut att bli större än någonsin och vi har inte råd att inte ta till vara på det tillfälle som är oss av Peoni (skördegudinnan) givet. Folk är helt enkelt för snåla och självupptagna, inte bara Riddaren och Sork-Marus som råkar vara riktigt dåliga exempel. De allra flesta är sig själva närmast och skulle inte tveka en sekund att stjäla något som tillhör andra eller att rota i någonting de inte har att göra med. Själv är jag en ädel och gudfruktig själ som aldrig skulle tänka tanken att varken stjäla eller ljuga. Eller, tja, ljuga måste man ju förstås ibland, men då bara små vita lögnare för allas bästa. Min godhet och mitt hjältemod kommer en dag att löna sig, sanna mina ord. En dag, då byn behöver mig som mest, kommer jag att finnas där för att rädda dem allihop. Männen kommer att avundas mig och flickorna stå på kö för att bli min äkta hustru i nöd och lust. Man kommer att fästa en plakett i silver med mitt namn inristat på värdshusets portar och infoga mitt namn i.....”

Historia

Född i Jorby 15:e Ilvin år 700 i stjärntecknet Skorus – Blandaren. Tredje barnet av fyra till Kloe och Agda. Har gått i sin fars fotspår som bonde och arbetat på familjens minimala jordlott sedan han var tio år gammal. Pergoth har med åren blivit ganska duktig på att odla, skörda, passa djuren och dessutom hjälper han sin far att brygga familjens eget öl som är mycket populärt och serveras varje fredag på byns värdshus. Familjen har det inte särskilt bra ställt och det händer sig ganska ofta att Pergoth tvingats gå hungrig från bordet. Familjen kämpar hårt för att överleva, och det minimala överskott som bildas varje vecka då Riddare Borsborch fått sina tre dagsverken drygas ut med ölförsäljning och tjuvskytte på nätterna. Den illegala jakten har inte direkt förbättrat relationen mellan familjen Kloe och byns jägare, något som är en starkt bidragande orsak till de ständiga tvistemålen mellan Marus och Pergoth. Pergoth jobbar mycket i hemmet och har ännu inte funnit nog med tid för att uppvakta något tilltänkt gemål.

Personlighet

Pergoth håller av sin far Kloe väldigt mycket och ogillar starkt att han behandlas illa av riddaren. Han anser att hans far för det mesta är snäll och rättvis men på senare tid har han haft lite svårt att inse att Pergoth inte är något barn längre och inte behöver någon som ser efter honom. Han har legat i trätomål med Marus Jägarson sedan barnsben, men konflikten är snarare ömsesidig irritation än hat. Pergoth är en kärlekskrank drömmare som mest framstår som nervös och entusiastisk. Han vill gärna framstå som en god själ med ädelt uppsåt, men är för feg för att åstadkomma några större hjältedåd och dessutom inte fullt så självuppooffrande som han vill få andra att tro. Han är starkt religös och ägnar minst en halv timme varje dag åt att tillbe skördegudinnan Peoni.

De andra karaktärerna

Rönne Rönneman – Vet ej vem det är.

Marus ”Sorkarnas konung”, ”Luspudeln” – En riktig stinkråtta som aldrig kan lämna mig ifred. Byn skulle klara sig bättre utan honom.

Bjarn ”Ömfoting” – Odalmannen (vaktkaptenen) i byn. Han håller i vapenträningen varje månad, det brukar i allmänhet vara över på tio minuter. Han är en gaphals men inte elakare än någon annan i byn.

Finga från Flosbäck – En fåraherde.

Riddar Borsborch – En orättvis tyrann som aldrig tycks vilja lämna min far och därmed vår familj ifred. Vore jag bara adelsman själv skulle jag dräpa honom i envig.

Utrustning

Fyra krus av familjens eget öl, en ost, två limpor nybakat bröd, rovor, lite frukt, en mindre kniv, ett spjut, rejäla tygkläder och läderskor, ett par meter rep.

Riddar Borsborch

46 år, riddare och godsherre för Jorby.

”Det är ett tungt lass att dra, men någon måste göra det. Jag har verkligen bättre saker för mig än att utdöma straff till en samling hösäckar som pallat frukt och brottats på allmänningen, men om jag inte gör det, vem skall då skipa rättvisa i Jorby? Baron Clywed satte mig sannerligen inte att styra över byn för att rulla tummarna. Det är helt enkelt bara att andas djupt och ta tag i saken. Vi har alltså förutom jägaren som pallat frukt från min egen trädgård, Kloe Klåfingers så kallade son Pergoth som jägaren tampats med utanför värdshuset, en smedslärling som gjort sig en hacka på att sälja saker utanför gillesbestämmelserna, en dagdrömmande fåraherde som tappat bort sin hjord och så min odalmans

(vaktkapten) lata son Bjarn som inte dök upp till vapenträningen förra veckan. Som sagt en riktig samling potäter. Jag skall väl höra dem i rätten först, men det är bara ett spel för gallerierna då jag redan vet att de gjort sig skyldiga till de brott de anklagats för. Ett lämpligt straff blir för dem att hämta hem den försvunna fårahjorden, om nu inte vargen redan tagit dem. Kanske kan jag låta karlarna ta med sig spjuten så kan vi kombinera det hela med vapenträning och dessutom få oss en varg mindre i trakten. Ja, så får det bli. På hemvägen kan vi passa på att skära ner Kloe Klåfinger från skamburen. Då har han suttit sina fyra dagar och säkert ångrat att han någonsin satte sin fot i den här byn. Han har alltid avskytt mig sedan den där kvällen för tjugo år sedan då jag och Agda tumlade runt i sänghalmen. Men vad skall man förvänta sig av en simpel bonde som inte ens känner till ord som hövisk och ridderlig? Kanske kan vi dessutom ta oss en sväng till den närliggande ruinen när vi ändå är ute och traskar. I ruinen kan man hitta både det ena och det andra. Silverbägaren jag har står hemma i fönstret hittade jag till exempel under en sönderfallen pelare senast jag var där. Då blev vi förresten påhoppade av ett helt band av stråtrövare varav jag själv fällde minst ett par stycken. Det blir en bra historia att berätta för bönderna på vägen till platsen. De skrockfulla bönderna tror dessutom att det spökar i ruinerna, det har Bjarn berättat för mig. Det blir en annan bra historia att berätta på vägen dit. Då är jag dessutom säker på att de inte vågar sig på att stjäla några dyrbarheter de kan tänkas hitta av rädsla för att hemsökas av spöken. Dumma stackare.”

Historia

Född i Jorby 7:e Larane år 674 i stjärntecknet Angberelius – De Flammande Svärden. Äldst av två söner till sin framlidne far, den ädle Riddar Servan. Borsborch är nu den siste kvarvarande i sin släkt och har ännu ingen son som kan ta över hans värv då han själv går bort. Visserligen gjorde han Kloe Klåfingers fru Agda med barn för drygt tjugo år sedan då Agda serverade vid ett gille som Borsborch höll för baron Clywed, men av rädsla för att förlora sin titel beordrade han henne att hålla tyst om det och låtsas som om barnet, Pergoth, var Agdas och Kloes. Trots att han själv beordrade detta har han alltid varit avundsjuk på Kloe som fick den som han själv alltid velat ha och har därför hackat på Kloe sedan dess. Bland annat har han spridit ett rykte om att

Kloe skulle vara tjuvaktig, därav dennes öknamn ”Klåfinger”. Senast igår dömde han Kloe till fyra dagar i buren invid vägskalet en bit utanför byn på något tvivelaktiga grunder, nämligen att ha ringaktat sin herre (han själv). Det enda som hindrat honom från att köra ut Kloe från byn är att Kloe brygger byns absolut bästa öl, och bönderna skulle revoltera om man tog det ifrån dem. Ett nödvändigt ont helt enkelt.

Personlighet

Hans bästa år är förbi men än flyter blodet i hans ådror. Han är en ädling och högst medveten om det varför han håller sig för god för att umgås med de lägre stånden. Han är en god administratör som förväntar sig att bli åtlydd i minsta vink men drar sig för att gå mycket längre än till hot med myndig stämma då han är för blödig för att utnyttja sin ställning. Han är ärlig, frågvis och intresserad av det mesta, men bara så länge det passar honom. Det får aldrig bli några tvivel om vem som bestämmer.

De andra karaktärerna

Rönne Rönneman – En smedslärling som nyligen flyttat till byn från närliggande Kråkröse. Sägs vara en mycket kompetent smed.

Marus Jägarson – Jägarens son.

Bjarn ”Ömfoting” – Min odalmans late son som på senare tid börjat tagit över en del av sin fars sysslor. Han sköter det han ska om man ligger på honom. Annars är han för lat för sitt eget bästa.

Finga från Flosbäck – En klantig fåraherde som inte kan hålla reda på en hjord med får.

Pergoth Kloeson – Kloes så kallade son. Kloe är Agdas man och har uppfostrat Pergoth. Kloe går mig ständigt på nerverna och tycks inte bättra sig hur många gånger jag än straffar honom. Om han inte bryggde så förbannat gott öl skulle jag ha skickat ut honom för länge sedan. Verkar inte vara något fel på pojken Pergoth dock, inte undra på med tanke på det nobla blod som flyter i hans ådror. Jag vet att hans far skickar ut honom på tjuvjakt om nätterna, men jag har inte hjärta att sätta dit min egen som för detta ynkliga brott.

Utrustning

Rustning i läder och ringbrynja, tunnhjälm, knästövlar i läder, vacker överrock med vapenmärke, stor sköld, slagsvärd, stridsklubba, dolk, stridstränad häst, nycklar till tornet (sitt hem), en börs med ett tiotal silvermynt.

Läs detta först: Riddar Borsborch får inte svara på några frågor under morgontimmarna eller ens snarka eftersom han numera är död. Möjligtvis kan du "låtsas" ligga och sova. Din nya karaktär följer nedan. Han är ännu inte närvarande i sällskapet.

Kloe från Jorby

53 år, bonde och livegen.

"Jämmer och elände. Nu har den där Riddaren gått ett steg för långt. Jag vet inte vad han har emot mig eftersom han alltid sprider lögn om mig och utdelar orättvisa straff till höger och vänster. Jag antar att han är ute efter min fru. Ja, inte är det så konstigt ty hon är fortfarande vacker som en dag och han har ju själv inga barn och inte lär det väl bli några heller, den skinnorre stackaren kan säkert inte ens få upp den, hö, hö, hö. Ja, herre gud, det är riktigt tråkigt att sitta här i buren. För att inte tala om vad alla förbipasserande måste tro om mig. Sitter en här som en tjuv trots att jag är helt oskyldig. Jag skulle aldrig drömma om att göra det som Riddaren anklagade mig för. Det vet alla som känner mig. Vad var det nu igen han påstod att jag hade gjort? Äh, skit samma. Tre dagar kvar att hårda ut, och maten de slänger åt mig varje dag är riktigt god. Jag tror minsann att det är fromma fru Emalia som lagar maten de bär ut till mig, det känner jag på doften på brödet. Bara hon kan baka bröd som luktar så underbart. Om det inte värkte så förbannat i knäna skulle allt vara frid och fröjd. Hoppas det går bra för Pergoth nu när han får ta över ansvaret över gården. Det kan föresten vara bra för honom, ty jag kommer inte att finnas med honom för all evighet. En börjar ju bli lite till åren kommen. Men döden är inget som skrämmer mig. Jag vet att hulda jordmodern Peoni kommer att välkomna mig med öppna armar i himmelriket då jag kommer dit. Om en bara visste vilken som var ens sista dag i detta rike, då skulle jag utan tvekan avsluta mitt liv med att knuffa riddaren i ån med full rustning så att han sjönk till botten som den mossiga gamla sten han är, hö, hö, hö. Det skulle allt vara en syn för gudarna. Jag tror minsann att jag skall göra det på min nästa födelsedag. Då kommer man att minnas mig i byn som den kämpe och hjälte jag faktiskt är. Det är föresten dags för Pergoth att hitta sig en fru snart om han skall ta över gården. Han är ju inte precis ett barn längre och någon måste ju ta hand om min fru och mina andra barn när jag inte är här längre. Nåja, jag får väl vänta med att knuffa Riddaren i ån tills jag funnit en kvinna åt min son."

Historia

Född i Jorby 13:e Kelen år 667 i stjärntecknet Feniri – Smeden. Lever i ett ganska lyckligt och gudfruktigt förhållande med sin fru Agda och deras fyra barn, varav den äldste sonen Pergoth snart förväntas ta över familjens minimala jordlott. Sitter för tillfället i skamburen där han placerats av Riddar Borsborch anklagad för att ha ringaktat sin herre, det vill säga riddaren själv. Kloes familj är fattig och deras lilla teg räcker inte för att föda alla munnar. Av denna anledning har Kloe blivit tvungen att finna andra sätt att överleva och faktiskt lyckats ganska bra med detta. För det första har han lyckats komma över två pilbågar med vilka han och hans söner faller vilda djur på nätterna, i all hemlighet förstås – om jägaren Nirav eller hans snokande vessla till son fick

reda på detta skulle han få spendera mer än ett par dagar i buren. Förutom jakten är familjen Kloe berömd för sitt hembrygda öl som säljs varje vecka på byns värdshus. Receptet hittade Kloe bland sin farfars tillhörigheter en gång för flera år sedan. Efter att ha betalt en genomresande köpman för en översättning har han framgångsrikt bryggt och sålt sitt öl med ganska god förtjänst i byn och faktiskt även till en del förbipasserande handelsmän. Störst åtgång är det sommartid.

Personlighet

Kloe har börjat blivit lite smått glömsk och lider av gikt både här och där. Han är religiös och tillber fruktbarhetsgudinnan Peoni, men utövar inte sin religion i samma utsträckning som sin fru. Han anser sig själv vara moraliskt högstående och ser sig själv som lite mer än sina bekanta, varför han oftast uppfattas som lite stöddig, på gränsen till högmodig. Kan bli riktigt arg om man retar honom, men har inte så mycket att sätta till längre annat än att spotta och svära på sina motståndare. Ofta hämnas han istället med en aldrig sinande ström av gnäll och bjälände.

De andra karaktärerna

Rönne Rönneman – Vem är det?

Marus Jägarson – Niravs pojk. Nirav var alltid en riktigt bra jägare. En gång såg jag honom fälla en björn som mätte tre famnar. Eller var det ett vildsvin? Nåja, en riktig mästerskytt är han i vilket fall.

Bjarn ”Ömfoting” – Odalmannen (vaktkaptenen) i byn. Pergoth brukar gnälla på att han driver hårt med dem på vapenträningen.

Finga från Flosbäck – En söt liten tös som är glad i flaskan och uppskattar mitt öl. En bra fåraherde är hon dessutom.

Pergoth Kloeson – Min egen son. Kämpar på bra men har ännu mycket att lära.

Riddar Borsborch – En slavdrivare som man skulle må bättre utan. Han lämnar mig aldrig riktigt ifred.

Utrustning

Smutsiga och numera ganska illaluktande tygkläder. Läderskor med en silverpeng nedstoppad i varje.

Tinget ur riddar Borsborch synvinkel

Du har kallat till ting idag för att utdöma straff till sex personer. En av dem, Kloe Klåfinger, har du redan dömt till fyra dagar i skamburen. De fem andra har du redan bestämt dig för att döma till att följa med dig och hämta den bortsprungna fårhjorden. Du måste dock låta de anklagade samt alla vittnen komma till tals innan du dömer dem. Ingen får ju misstänka att du bestämt dig i förväg.

Nedan följer de fem anklagade, vilket brott de står anklagade för samt relevanta vittnen.

Rönne Rønneman

Anklagad för olaga försäljning i strid med skrårättigheterna. Detta skall ha inträffat på värdshuset enligt uppgift från båda vittnena.

Vittnen:

Mäster Ragnald, smed. Hävdar sig ha förlorat både inkomst och lagervaror.
Världshusvärden Freduc Orreblad. Säger sig ha sett ett och annat.

Marus Jägarson

Anklagad för störande av allmän ordning. Har slagits på öppen gata med Pergoth. Dessutom har han pallat frukt från din egen trädgård.

Vittnen:

Pergoth
Pigan Tora, säger sig ha sett Marus knycka päron och bevittnat hur Pergoth ingrep med en riktig hurring.
Freduc Orreblad

Pergoth Kloeson

Anklagas för störande av allmän ordning. Har slagits på öppen gata med Marus.

Vittnen:

Pigan Tora, se ovan.
Nirav jägare, Marus far.
Marus

Finga från Flosbäck

Har "slarvat" bort fårenhjorden. Halva byns fårscock har sprungit bort, det skall bli mycket intressant att höra vart fåren tagit vägen.

Vittnen:

Bjarn, var den första att tala med Finga sedan hon återvänt till byn.
Tant Gunja, Benjamins mormor har något att säga om Finga.
Freduc Orreblad

Bjarn Brynolfson

Anklagad för slarv och åsidosättande av sina militära plikter. Du har förstått att sedan du lämnade över ansvaret för vapenträningen så har uppsnäppheten på byns vapenföra män dalat till ett absolut minimum. Bjarn är att anses som skyldig.

Vittnen:

Brynolf, Bjarns far, tidigare ansvarig för träningen.
Pergoth & Marus borde båda veta om vapenträningen utförts som sig bör.
Freduc Orreblad

Handouts för respektive scen i tinget

Scen 1.1

8<-----

(Pergoths spelare)

Du är **Mäster Ragnald**, smedsmästare till yrket. Du har Rönne som lärling, du anser att han är något uppstudsigt och inte tillräckligt arbetsam. Dessutom tycker du att det försvinner alldeles för mycket material från förrådet.

Du anser dig ha förlorat både inkomst i form av varor du kunde ha sålt och lagervaror, minsann om det inte fattades en del stångjärn sist du letade i förrådet. Slyngeln borde dömas, men inte allt för hårt, ni har mycket att göra.

8<-----

(Bjarns spelare, även scen 1.2)

Du är värdshusvärden tillika frimannen **Freduc Orreblad**. Du är byns rikaste bonde. Som tillhörande det styrande skicket i byn måste du föregå med gott exempel. Du anser nog att de mindre lyckligt lottade allmogen bör se upp till dig och de andra lite finare människorna.

Du har nog sett ett och annat, Rönne har haft misstänkt mycket silver att dricka öl för och talat hög ljut och varit ohövlig när man sagt till honom. Typiskt förbrytarbeteende, dessutom svärmar kvinnorna kring honom, vad de ser i honom förstår du inte men det skall stävas, ungdomens snusk!

Marus, det är förfärligt hur dagens ungdom har svårt att skilja på mitt och ditt, som god byinnevånare borde Marus frivilligt ställa upp för att slita spö. Om fria män börjar stjäla vart är den här byn på väg?

8<-----

Scen 1.2

8<-----

(Fingas spelare)

Du är pigan **Tora**, du arbetar i Riddar Borsborch kök.

Du såg Marus Jägarson plocka päron från Riddarens trädgård. Strax därefter dök Pergoth Kloeson upp och de båda tycktes munhuggas innan Pergoth slog till Marus vilket fick till följd att de båda började brottas. Det var Pergoth som började men Marus hade ju stulit, men så får man ju inte göra...

Scen 1.3

8<-----

(Rönnes spelare)

Du är **Nirav**, byns jägare. Du är far till Marus.

Du anser att Pergoth, son till en tjuv, är en av byns värsta bråkstakar som är styv i korken och alltid ställer till bråk, du minns förra månaden då Pergoth höll på och tråkade Hulda, för att inte tala om Pergoths far Kloe, den tjuvskytten... Hela den där familjen av suputer borde få en månad i buren, tja de kunde kanske flytta in där så fick vi bukt med tjuvskyttet. Din son Marus har väl knappast gjort sig förtjänt av något straff, han är en fin ung man med framtiden för sig.

8<-----

Scen 1.4

8<-----

(Marus spelare)

Du är **Tant Gunja**. Benjamin, din dotterson är visst trolovad med den lösaktiga fyllo Finga. Något som du motsätter dig å det starkaste. Om du kan så skall du försöka stoppa detta felsteg som riskerar kosta din familj dess anseende.

Du har vid upprepade tillfällen sett flickan misstänkt vinglig. Hon är antingen full varje gång du ser henne eller så är hon sinnesförvirrad. Inget av det är bra för din familjs anseende. Det är ingen bra flicka det där.

8<-----

(Rönnes spelare, även scen 1.5)

Du är värdshusvärden tillika frimannen **Freduc Orreblad**. Du är byns rikaste bonde. Som tillhörande det styrande skicket i byn måste du föregå med gott exempel. Du anser nog att de mindre lyckligt lottade allmogen bör se upp till dig och de andra lite finare människorna. Finga, ja det är beklämmande för en samvetsgrann byinnevånare som dig själv när du blir tvungen att bevittna förfallet hos en med människa från andra sidan bardisken. Varför du fortsätter att sälja öl till berusade? Tja om inte du gör det så kommer någon annan...

Bjarn, som ändå är en friman borde veta bättre än att låta sin lathet ta överhanden. Som god byinnevånare bland de styrande familjerna bör han föregå med gott exempel. Men hans systrar arbetar bra i värdshuset så på det hela taget är det en bra familj.

Scen 1.5

8<-----

(Fingas spelare)

Du är **Brynolf**, Bjarns far, tidigare ansvarig för träningen. Du anser att en sträng uppfostran är grunden till ett lyckat vuxenliv, kanske att du varit lite för slapphänt med Bjarn. Han borde vid det här laget ha gift sig med Fia, mjölnarens dotter. En spark i rumpan behöver han.

Du anser nog inte att pojken har gjort något större fel, kanske att han varit lite lat. Det vore kanske bra för pojkens motivation om han fick ett redigt uppdrag att sätta tändarna i. Han kan behöva leda mannarna i fält och få respekt från byinnevånarna.

8<-----

Brev

Brev 1:

8<-----

Var hälsad Sir Terkos

Första delen av vår plan har redan satts i verket. Din del är att tömma byn på innervånare, få det att se ut som att en hord troll har svärmat i området. Jag behöver knappast nämna att tiden är knapp.

Riddaren Borsborch måste dö. En god vän har ordnat ett möte på värdshuset den glade galten vid nästa nymåne för dig. Det är en ytterst välrenommerad Lia-Kavair som kallas Ulrik som du säkert kan få användning av för att sända riddaren till sitt kära Dolithor. Det har sagts mig att du kommer kunna känna igen mannen på hans röda hatta, hälsa honom med orden "Nymånen ser ut som silver" och han skall svara "silver i natten". Tillse dock att inga vittnen återstår som kan komma att skada oss. Bud kommer skickas till dig med instruktioner innan nästa måne stiger.

Lyckas och gå i frid eller brinn för alltid i Ak-Syt

Brev 2:

8<-----

Var hälsad Sir Terkos

Allt går enligt planerna. Sänd bud tillbaks om du har några problem.
Jag utgår från att mötet med Urik gått väl. När byn är avklarad så blir
ditt nästa uppdrag att möta Prendis och hans legoknektar här på
värdshuset Galtén. De bör anlända om fem dagar.
Din vapensköld är ditt kännetecken för dem.

Segern och dess frukter är vår belöning

Brev 3:

8<-----

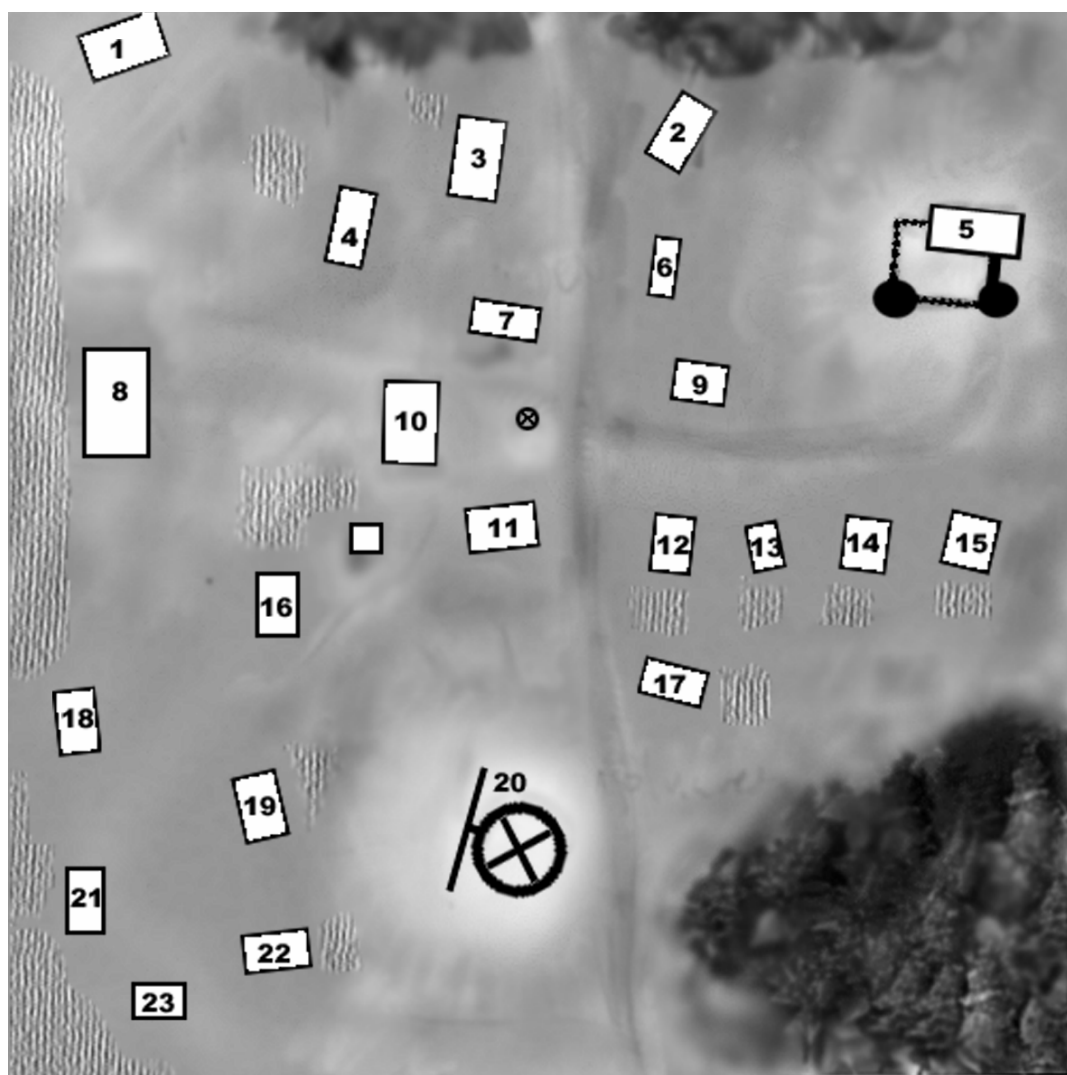
Hälsad i segerns tecken!

Baron Clywed, avkomman av en fetgris, är på väg till Jorby med ett folje. Vi
måste stoppa honom. Om han når fram kommer han sannolikt förstöra hela
planen.

Jag har beslutat att överfalla honom vid bron norr om Jorby. Slutupp med
legoknektarna där snart. Jag har redan sant iväg Torbalt med halva min
vaktstyrka under förväntningen att ett rövarband härjar runt Kräkröse.

Din är även uppgiften att skaffa orchervapen och kroppar som vi kan använda
för att dölja vad som egentligen skett.

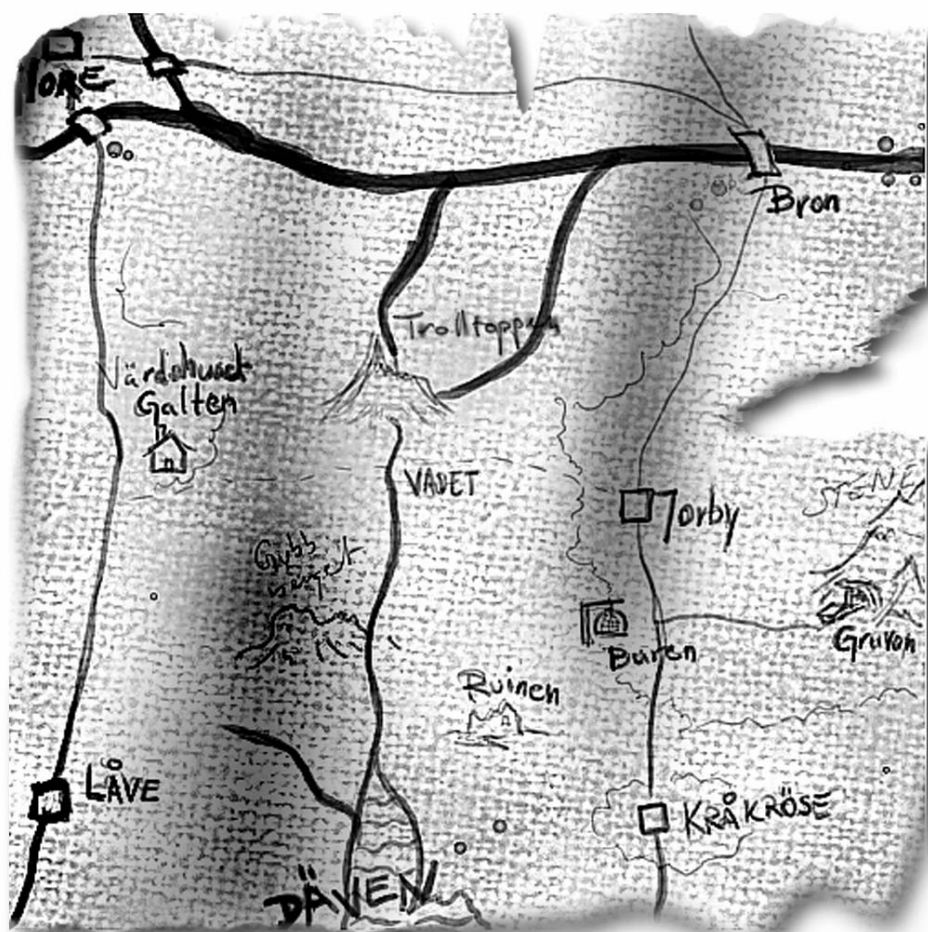
Seger eller död! *

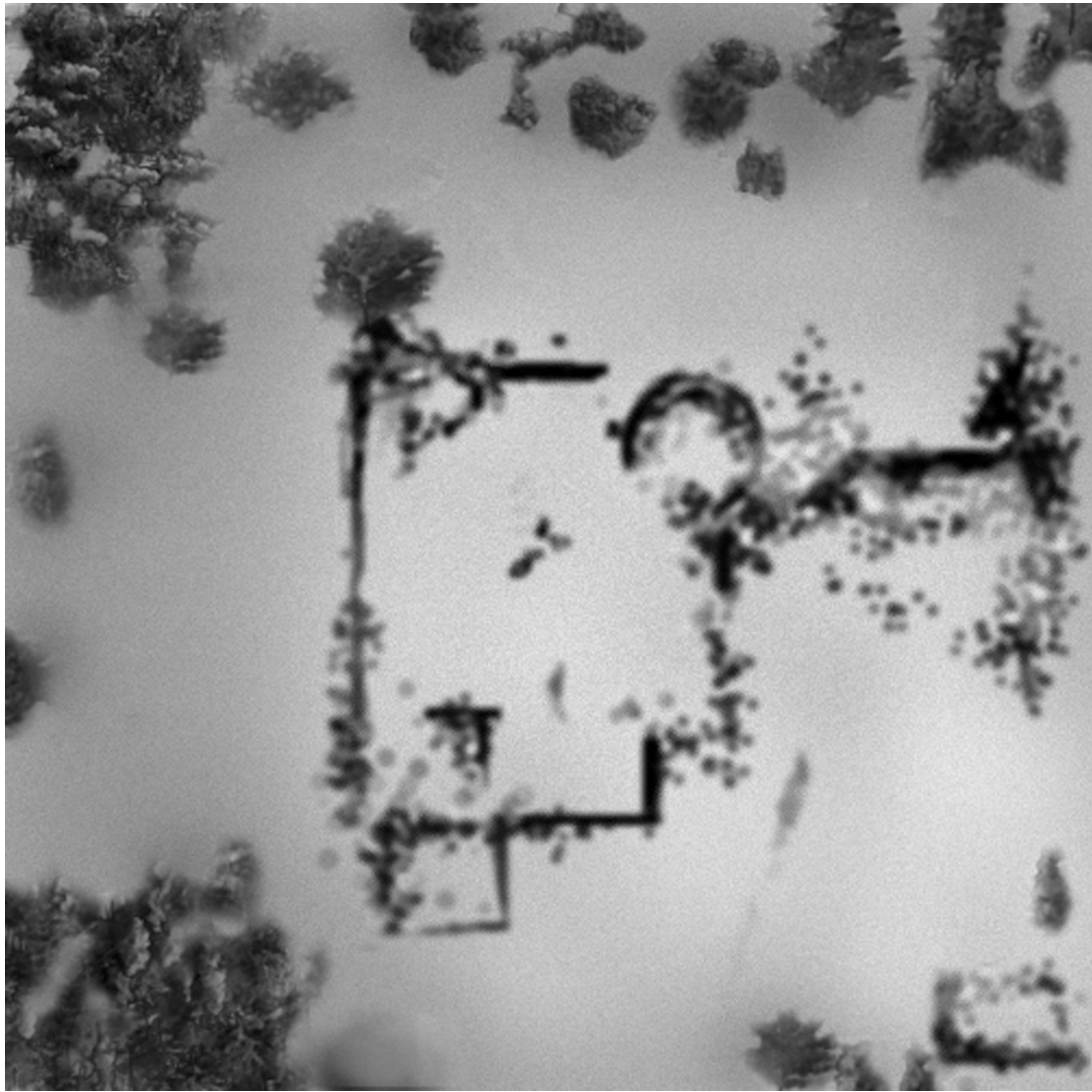

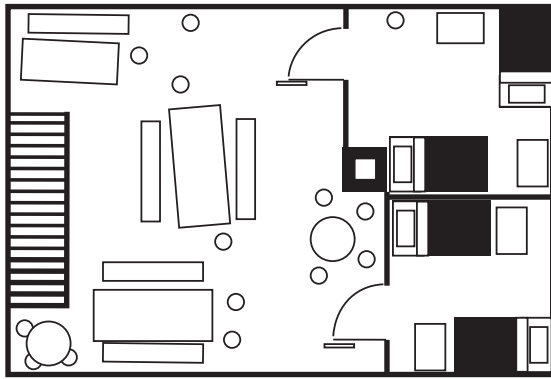
Nyckel till kartan över Jorby

Nedan följer en beskrivning av varje byggnad i Jorby och/eller vilka som bor eller verkar där. Numren hänсыftar till kartan över Jorby som finns i det andra häftet.

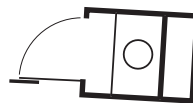
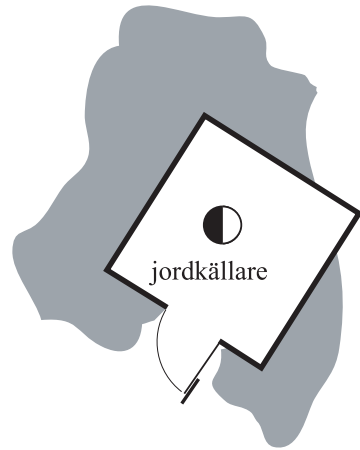
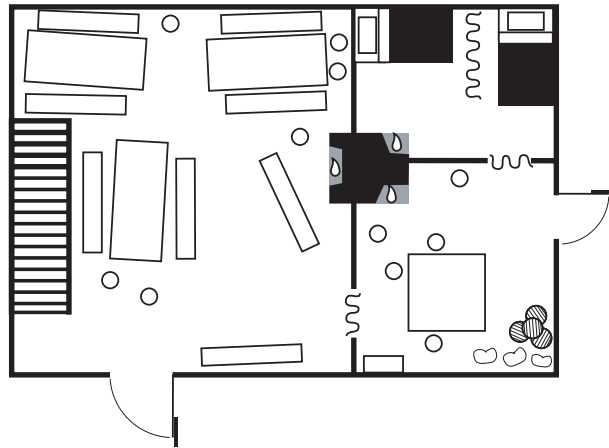
1. Jägaren Niravs hus och garveri. Här bor, förutom Marus, även Niravs fru Lisen, hans tre döttrar Nila, Berith och Ylva samt den yngre sonen Noak.
2. Bönderna Krage och Lisa Brundesson med sin dotter Sabine samt deras fem andra barn.
3. En rikare bonde, Tesos med sin fru Grava och deras två barn samt en dräng och en piga.
4. Fattigjon. Här bor ett tiotal gamla och sjuka.
5. Riddar Borschbors borg. Det består av två små stentorn med palissad runt samt ett hus tillhållften byggt i sten. Godset är omkring trehundra år gammalt men tornen byggdes av Borschbors farfar med stenar från ruinen. Riddaren själv planerar att byta ut palissaden mot en stenmur men tycks aldrig riktigt få råd.
6. Livegna bönder Kloe och Agda med sonen Pergoth samt tre andra barn.
7. Bonden Brynolf, byns odalman. Här bor även hans barn Bjarn, Hilda, Gunnar, Elias och Marika.
8. Lada som innehåller byns förråd.
9. Den livegna änkan Gärda som varit byns spannmålsförvaltare alltsedan hennes man avled för tio år sedan. Hon är mycket noggrann och omtyckt av bönderna.
10. Rikaste bonden i byn, storbonden Freduc Orreblad (kallas Fetfinger). Han bor på gården med sin fru, sina sju barn, två drängar och tre pigor.
11. Smeden Ragnald som tillfälligt inhyser Rönne.
12. Livegna Tole och Vesa med fyra barn.
13. Livegna Id och Embla med två barn.
14. Livegna Rake och Sia, deras son Benjamin, fyra andra barn samt Sias gamla mor, tant Gunja.
15. Livegna Fingol och Hillevi med döttrar Finga, Lene, Egina och Liselott.
16. Bonde Barfer. Han är änklingsman men har fyra barn: Ulla, Drage, Adron och Ulf.
17. Mjöl'naren Hobert, hans fru Madrika och deras döttrar Hulda och Fia.
18. Bonde Fabe och Gretel med tre barn.
19. Bonde Ylfer och Dana med fyra barn.
20. Väderkvarn.
21. Bonde Grane och Seriele med fyra barn.
22. Bonde: Särmer och Ygdra med två barn.
23. Uthus.

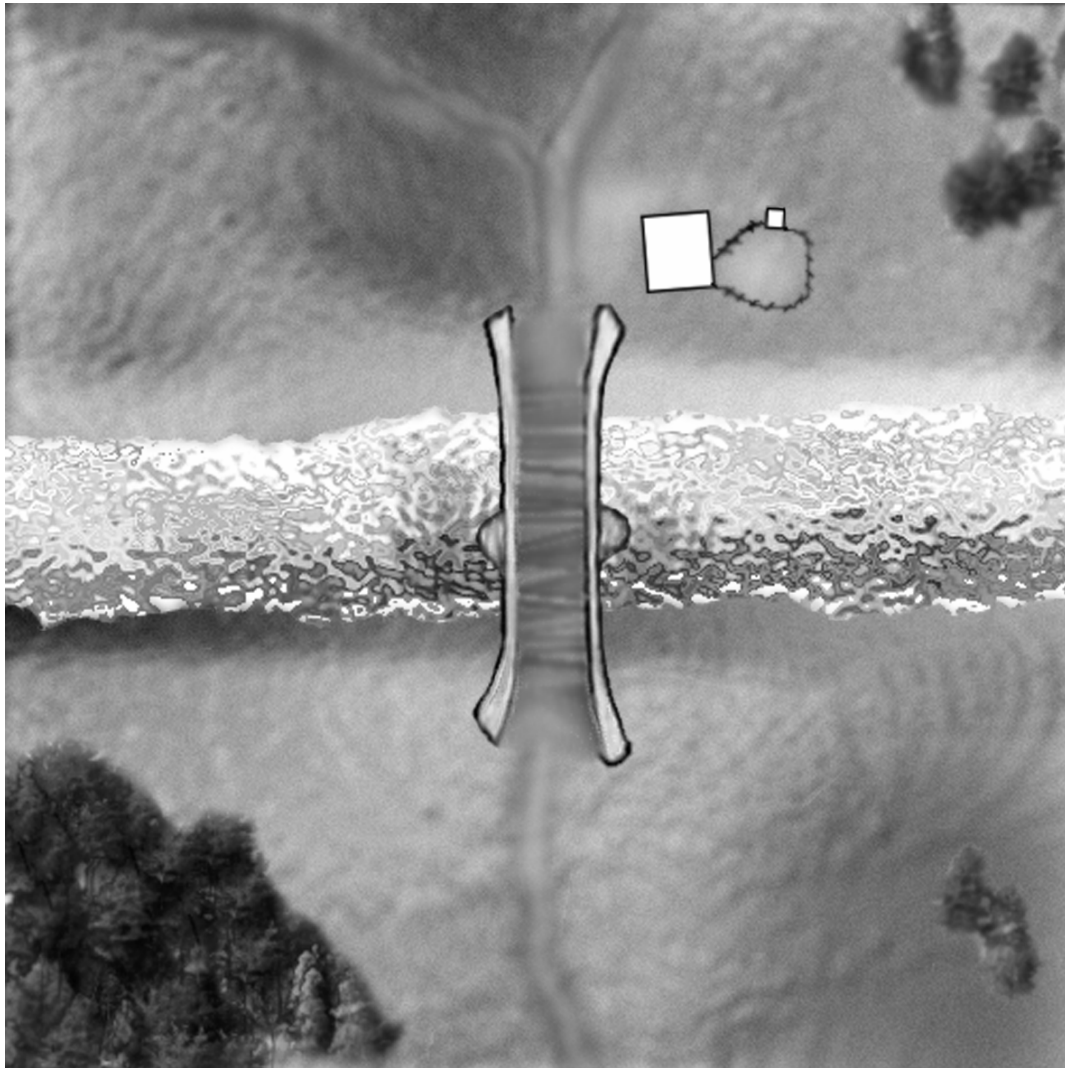

våning 2

Bjälla

Orald

Prendis

Sir Terkos

Urik

Yrlogoth

Sir Borsborch

Bjarn

Rönne

Marus

Finga

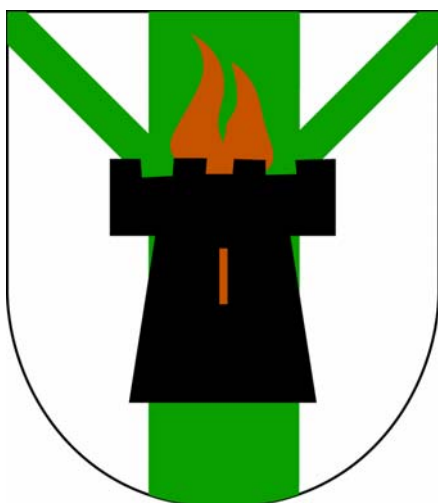
Pergoth

Borsborch

Clywed

Terkos

Ulfwen